

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 444/2025 rd

Svar på skriftligt spørgsmål om tjenester for rehabilitering til arbejde

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spørgsmål SS 444/2025 rd undertecknat av riksdagsledamot Mira Nieminen /saf m.fl.:

Hur säkerställs det att människor som behöver tjenester for rehabilitering til arbejde får det stöd de behöver även i fortsättningen, och att samarbetet, informationsflödet, kompetensen och resurserna för socialvården och sysselsättningstjänsterna bildar en smidig serviceväg utan att någon missgynnas, och

med vilka mätare samt effektivitetskriterier bedöms denna helhet?

Som svar på detta spørgsmål anför jag följande:

För närvarande innehåller många olika lagar bestämmelser om sociala tjänster som stöder sysselsättning samt arbets- och funktionsförmågan. Dessa är delvis överlappande och ställvis är skillnaderna otydliga, på grund av vilket en reform av helheten är aktuell. Lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte (189/2001) innehåller bestämmelser både om upprättande av en aktiveringsplan genom samarbete mellan socialvården och Arbetskraftsmyndigheten och socialvårdsservice som beviljas i sista hand, som ordnas för klienter som inte förmår utnyttja primära Arbetskraftstjänster eller arbeta. Verksamhet i sysselsättningssyfte eller arbetsverksamhet för personer med funktionsnedsättning grundar sig på den gamla socialvårdslagen (710/1982). Social rehabilitering grundar sig på socialvårdslagen (1301/2014) och med den avses intensifierat och målinriktat stöd med hjälp av socialt arbete och social handledning för att förbättra eller upprätthålla social funktionsförmåga och livskompetens, förebygga och minska marginalisering och främja delaktighet. Utöver den aktiveringsplan som nämns i lagstiftningen för arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte innehåller även lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen (381/2023), som faller inom arbets- och näringsministeriets ansvarsområde, bestämmelser om samarbete för främjande av den arbetslösas situation.

Enligt regeringens riktlinjer reformeras socialvårdens tjänster för främjande av sysselsättning och arbets- och funktionsförmågan som en helhet, så att arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte och dess resurser överförs till kommunerna och tjänsten utvecklas så att den bättre främjar sysselsättning. Den anknyttande sociala rehabiliteringen bevaras hos välfärdsområdena. För

reformen av socialvårdens tjänstehelhet för främjande av sysselsättning och arbets- och funktionsförmåga skulle man från och med år 2027 uppnå årliga besparingar på 12,5 mn euro.

Dessutom har ett sparmål på 100 miljoner euro riktats mot socialvården som en del av servicereformen. För reformen av sociala tjänster har tillsatts en arbetsgrupp, vars underarbetsgrupp behandlar en reform av de tjänster som främjar sysselsättning. Arbetsgruppens uppgifter är att identifiera de viktiga element och randvillkor som krävs av socialvårdens tjänster för främjande av sysselsättning och stöd av arbets- och funktionsförmågan, och att på basis av detta komma med ett förslag till en reform av dem. Underarbetsgruppens förslag ska beakta de mål som ställts upp för arbetsgruppens arbete samt regeringsprogrammets skrivningar och regeringens övriga riktlinjer, inklusive de sparmål som ställts upp för reformen av sociala tjänster som stöder sysselsättning. Arbets- och näringsministeriet deltar i underarbetsgruppen. Då det gäller sysselsättningstjänster utarbetar arbets- och näringsministeriet en bedömningspromemoria om eventuella utvecklingsbehov för arbetskraftstjänsterna.

Mandatperioden för den underarbetsgrupp som arbetar med reformen av sociala tjänster som främjar sysselsättning upphör den 31 januari 2026. Arbetet pågår fortfarande. I arbetsgruppen överväger man modeller som trots besparingarna och de resurser som eventuellt ska överföras till arbetskraftsmyndigheten kan användas för att trygga sociala tjänster som främjar arbets- och funktionsförmågan för personer som behöver dem, samt möjliggöra ett smidigt samarbete mellan olika myndigheter. Under beredningen överväger man även uppföljning för att trygga den regionala jämlikheten för och ett tillräckligt genomförande av tjänsterna, och för att kunna följa upp effektiviteten för en eventuell ny tjänst.

Helsingfors 02.01.2026

Social- och hälsovårdsminister Kaisa Juuso